

PRZESTAŁO BIĆ SERCE WODZA LUDZKOŚCI — WIELKIEGO STALINA

Od Komitetu Centralnego
Komunistycznej Partii Związku Radzieckiego
Rady Ministrów Związku Socjalistycznych Republik Radzieckich
i Prezydium Rady Najwyższej ZSRR

**Do wszystkich członków partii
do wszystkich ludzi pracy
Związku Radzieckiego**

Drodzy towarzysze i przyjaciele!

Komitet Centralny Komunistycznej Partii Związku Radzieckiego, Rada Ministrów Związku Socjalistycznych Republik Radzieckich i Prezydium Rady Najwyższej ZSRR z uczuciem głębokiego bólu powiadają partię i wszystkich ludzi pracy Związku Radzieckiego, że 5 marca o godzinie dziewiętej minut pięćdziesiąt wieczorem, po ciężkiej chorobie zakończył życie Przewodniczący Rady Ministrów Związku Socjalistycznych Republik Radzieckich i Sekretarz Komitetu Centralnego Komunistycznej Partii Związku Radzieckiego, Józef Wissarionowicz Stalin.

Przestało bić serce współbojownika i genialnego kontynuatora dzieła Lenina, mądrego wodza i nauczyciela Partii Komunistycznej i narodu radzieckiego — Józefa Wissarionowicza Stalina.

Imię Stalina jest bezgranicznie drogie naszej partii, narodowi radzieckiemu, masom pracującym na całym świecie. Wraz z Leninem towarzyszył Stalin potężną partię komunistów, wychował ją i zahartował; wraz z Leninem towarzysz Stalin był źródłem natchnienia i wodzem Wielkiej Socjalistycznej Rewolucji Październikowej, założycielem pierwszego na świecie państwa socjalistycznego. Kontynuując nieśmiertelne dzieło Lenina, towarzysz Stalin poprowadził naród radziecki do historycznego w skali światowej zwycięstwa socjalizmu w naszym kraju. Towarzysz Stalin poprowadził nasz kraj do zwycięstwa nad faszyzmem w drugiej wojnie światowej, co w sposób zasadniczy zmieniło całą sytuację międzynarodową. Towarzysz Stalin uzbroił partię i cały naród w wielki i jasny program budowy komunizmu w ZSRR.

Śmierć towarzysza Stalina, który oddał całe swe życie ofiarnej służbie dla wielkiej sprawy komunizmu jest najcięższą stratą dla partii, dla mas pracujących Kraju Rad i całego świata.

Wiść o zgonie towarzysza Stalina wzbudzi głęboki ból w sercach robotników, kolchoźników, inteligencji i wszystkich ludzi pracy naszej ojczyzny, w sercach żołnierzy naszej mężnej armii i marynarki wojennej, w sercach milionów ludzi pracy we wszystkich krajach świata.

W tych dniach pełnych bólu wszystkie bratnie narody naszego kraju jeszcze bardziej zespalają się w wielkiej zwartej rodzinie pod wypróbowanym kierownictwem Partii Komunistycznej, stworzonej i wychowanej przez Lenina i Stalina.

Naród radziecki żywi bezgraniczne zaufanie i przepojony jest gorącą miłością do swej ukochanej Partii Komunistycznej, bo wie, że służenie interesom narodu jest najwyższym prawem całej działalności partii.

Robotnicy, kolchoźnicy, inteligencja radziecka, wszyscy ludzie pracy naszego kraju nieugięcie realizują politykę, opracowaną przez naszą partię odpowiadającą żywotnym interesom mas pracujących zmierzającą do dalszego wzrostu potęgi naszej socjalistycznej Ojczyzny. Słuszność tej polityki Partii Komunistycznej potwierdzona została przez dziesięciolecia walki, doprowadziła ona masy pracujące Kraju Rad do historycznych zwycięstw socjalizmu. Natchnione tą polityką narody Związku Radzieckiego pod kierownictwem partii niezachwianie kroczą naprzód ku nowym sukcesom budownictwa komunistycznego w naszym kraju.

Masy pracujące naszego kraju wiedzą, że dalsza poprawa dobrobytu materialnego wszystkich warstw ludności — robotników, kolchoźników, inteligencji, maksymalne zaspakajanie stale rosnących potrzeb materialnych i kulturalnych całego społeczeństwa zawsze było i jest przedmiotem szczególnej troski Partii Komunistycznej i Rządu Radzieckiego.

Naród radziecki wie, że wzrasta i krzepnie zdolność obronna i potęga państwa radzieckiego, że partia ze wszech miar umacnia Armię Radziecką, marynarkę wojenną i organy wywiadu, aby stale wzmacniać naszą gotowość do udzielenia druzgocącej odprawy każdemu agresorowi.

Polityka zagraniczna Partii Komunistycznej i Rządu Związku Radzieckiego była i jest niewzruszoną polityką utrzymania i utrwalenia pokoju, polityką walki przeciwko przygotowywaniu i rozpętaniu nowej wojny, polityką współpracy międzynarodowej i rozwoju stosunków handlowych ze wszystkimi krajami.

Narody Związku Radzieckiego, wierne sztandarowi proletariackiego internacjonalizmu, umacniają i rozwijają braterską przyjaźń z wielkim narodem chińskim, z masami pracującymi wszystkich krajów demokracji ludowej, więzy przyjaźni z masami pracującymi krajów kapitalistycznych i kolonialnych, walczącymi o sprawę pokoju, demokracji i socjalizmu.

Drodzy towarzysze i przyjaciele! Wielką siłą przewodnią i kierowniczą narodu radzieckiego w walce o zbudowanie komunizmu jest nasza Partia Komunistyczna. Żelazna jedność i niewzruszona wartość szeregów partii — to główny warunek jej siły i potęgi. Zadaniem naszym jest strzec jedności partii jak źrenicy oka, wychowywać komunistów na aktywnych bojowników politycznych o wcielenie w życie polityki i uchwał partii, wzmacniać jeszcze bardziej więź partii z wszystkimi ludźmi pracy, z robotnikami, kolchoźnikami, inteligencją, albowiem w tej nierozzerwalnej więzi z narodem tkwi siła i niezwykłość naszej partii.

Partia widzi jedno ze swych najważniejszych zadań w tym, aby wychowywać komunistów i wszystkich ludzi pracy w duchu wysokiej czujności politycznej, w duchu nieprzejednania i niezłomności w walce z wrogami wewnętrznymi i zewnętrznymi.

Komitet Centralny Komunistycznej Partii Związku Radzieckiego, Rada Ministrów Związku Socjalistycznych Republik Radzieckich i Prezydium Rady Najwyższej ZSRR, zwracając się w tych bolesnych dniach do partii i narodu, wyrażają niezłomne przekonanie, że partia i wszyscy ludzie pracy naszej ojczyzny zespolą się jeszcze bardziej wokół Komitetu Centralnego i Rządu Radzieckiego, zmobilizują wszystkie swe siły i energię twórczą do realizacji wielkiego dzieła budowy komunizmu w naszym kraju.

Nieśmiertelne imię Stalina żyć będzie zawsze w sercach narodu radzieckiego i całej postępowej ludzkości.

Niech żyje wielka niezwykła nauka Marksa-Engelsa-Lenina-Stalina! Niech żyje nasza potężna ojczyzna socjalistyczna! Niech żyje nasz bohaterski naród radziecki! Niech żyje wielka Komunistyczna Partia Związku Radzieckiego!

Komitet Centralny
Komunistycznej Partii
Związku Radzieckiego

Rada Ministrów
Związku Socjalistycznych
Republik Radzieckich

Prezydium Rady Najwyższej
Związku Socjalistycznych Republik Radzieckich

Dnia 5 marca 1953 roku.

Wielka jedność partii i narodu (Artykuł wstępny „Prawdy“)

MOSKWA (PAP). — „Prawda” publikuje następujący artykuł wstępny zatytułowany „Wielka jedność partii i narodu”.

Sila partii Lenina—Stalina tkwi w jej ściślejszej więzi z milionowymi masami ludzi pracy w jej nierozdzielnej jedności z narodem. Nasza partia jest prawdziwym interesem mas pracujących. Naród radziecki jednomyślnie popiera politykę partii i darzy ją pełnym zaufaniem.

W październiku 1917 r., gdy partia komunistów otwarcie wezwała robotników i chłopów do obalenia władzy burżuazji, wezwanie to spotkało się z całkowitym poparciem olbrzymiej większości robotników, żołnierzy i chłopów. Władza burżuazji została obalona i ustanowiona dyktatura proletariatu. W latach wojny domowej i interwencji obcej naród nasz pod przewodnictwem Lenina i Stalina osiągnął całkowite zwycięstwo nad wrogami, obronił zdobycze Rewolucji Październikowej. Los wojny został przesądzony przede wszystkim dzięki sympatii i poparciu milionowych mas ludności dla polityki partii komunistycznej.

Lenin pisał w 1920 roku: „Z pewnością teraz widzą już niemal wszyscy, że bolszewicy nie utrzymaliby się przy władzy nie tylko 2 i pół roku, lecz nawet 2 i pół miesiąca bez jak najsurowszej, prawdziwie żelaznej dyscypliny w naszej partii, bez najzupełniejszego i bezgranicznego poparcia jej przez ogół klasy robotniczej, tzn. przez to wszystko, co w niej jest myślące, uosobione, ofiarne, wpływowe, zdolne do poprowadzenia za sobą lub porwania warstw nacofanych”.

Lenin żądał od partii nie tylko świadomości, wierności dla rewolucji, wytrzymałości, ofiarności, bohaterstwa, lecz również umiejętności związania się, zblizenia, prawie że całkowitego zespolenia się z najszerszymi masami ludzi pracy. Towarzysz Stalin stale podkreśla, że partia nie mogłaby kierować klasą robotniczą i prowadzić jej od zwycięstwa do zwycięstwa, gdyby nie była związana z masami bezpartyjnymi, gdyby nie było spójni między partią a masami bezpartyjnymi.

„Szerokie masy robotników bezpartyjnych — wskazuje towarzysz Stalin — uważają naszą partię za własną partię, partię bliższą i ukochaną, w której wzroście i umocnieniu są do głębi zainteresowane i której kierownictwo dobrowolnie powierzają swój los”.

Zacieśniając więź z masami, mając poparcie milionów ludzi pracy, partia komunistyczna pod genialnym przewodnictwem wielkiego Stalina doprowadziła nasz kraj do zwycięstwa socjalizmu. Partia stała na czele narodu w walce o realizację pięcioletek stalinowskich, potrafiła zorganizować milionowe masy robotników i chłopów do budowy socjalizmu, rozgromiła i usunęła z drogi, wszystkich wrogów narodu, którzy usiłowali udaremnić wielkie dzieło budownictwa socjalistycznego. W krótkim okresie historycznym nasza ojczyzna pod genialnym kierownictwem towarzysza Stalina przekształciła się z kraju zacofanego w kraj przodujący, z rolniczego — w przemysłowy, stała się potężnym mocarstwem socjalistycznym.

Gdy Niemcy hitlerowskie zdradziecko napadły na Związek Radziecki, potajemnie zachęcając do tego przez miliardów amerykańskich, i zakłóciły pokój, twórczą pracę naszego narodu, partia Lenina—Stalina przekształciła cały kraj w jeden wielki obóz bojowy, porwała do wielkiej wojny narodowej wszystkie narody ZSRR.

„Organizatorska praca partii — wskazywał towarzysz Stalin w 1943 roku — zjednoczyła i skierowała ku wspólnemu celowi wszystkie nasze siły i środki sprawy rozgromienia wroga. W okresie wojny partia zrosła się jeszcze bardziej z narodem, zespoliła jeszcze ściślej z szerokimi masami ludzi pracy”.

W ciężkich latach wojny gorące, niepodzielne poparcie udzielone rządowi radzieckiemu przez wszystkie narody ZSRR, a przede wszystkim zaufanie do rządu radzieckiego ze strony wielkiego narodu rosyjskiego — pierwszego

wśród równych narodów naszego kraju — było tą decydującą siłą, która zapewniła naszej ojczyźnie osiągnięcia historycznego zwycięstwa nad najniebezpieczniejszym wrogiem ludzkości — nad faszyzmem.

Po zwycięskim zakończeniu wojny partia porwała nasz naród do wykonania wielkich zadań postawionych przez towarzysza Stalina w jego historycznym przemówieniu z 9 lutego 1946 roku. To ówczesna inicjatywa milionowych mas przepełnionych gorącym pragnieniem jak najszybszego wcielenia w życie tych zadań, znalazła najbardziej dobitny wyraz w ogólnonarodowym współzawodnictwie socjalistycznym, w masowym bohaterstwie pracy ludzi radzieckich.

Pomyślnie wykonanie pierwszej powojennej pięcioletki stalinowskiej świadczy dobitnie o tym, że cały naród radziecki uznał zadania postawione przez partię Lenina—Stalina za swą najbliższą i żywotną sprawę.

Nowe genialne dzieło towarzysza Stalina „Ekonomiczne problemy socjalizmu w ZSRR”, jego historyczne przemówienie na XIX Zjeździe Partii, uchwały Zjazdu natchnęły naród radziecki do bohaterstwa czynów na polu pracy, uzbudowały go we wspaniałe i jasne perspektywy dalszego zwycięskiego budownictwa komunistycznego.

W kraju naszym wzrasta się i rozwija aktywność polityczna i en tuzajizm pracy. Naród radziecki nie szczędzi sił i pracy dla wykonania wielkich twórczych planów partii komunistycznej. „Plany te, określające perspektywy i drogi naszego marszu naprzód — mówił towarzysz Malenkov w sprawozdaniu na XIX Zjeździe Partii — opierają się na znajomości praw ekonomicznych, opierają się na nauce o budowie społeczeństwa komunistycznego, rozwiniętej przez towarzysza Stalina”.

W każdym procesie naszego budownictwa naród widzi konsekwentną realizację genialnych idei towarzysza Stalina. Rezultatem realizacji tych idei jest nieustanny wzrost całej produkcji społecznej, a przede wszystkim produkcji środków produkcji, nieustanne jej doskonalenie na bazie najwyższej techniki. Zwycięstwo tych idei przejawia się w pomyślniej budowie olbrzymich elektrowni wodnych, kanałów i systemów nawadniających, w nieustannym podnoszeniu się dobrobytu i poziomu kulturalnego mas pracujących. Komuniści — wypróbowana i zahartowana awangarda mas pracujących naszego kraju — dają całemu narodowi natchniony przykład ofiarnej walki o wcielenie w życie zadań postawionych przez wielkiego Stalina.

Wraz z komunistami pracują miliony bezpartyjnych robotników, chłopów, inteligencji. Radziecki ustrój społeczny zespolił komunistów z bezpartyjnymi w jeden wspólny kolektyw. Jedni i drudzy tworzą jedno wspólne dzieło — wielkie dzieło budowy komunizmu.

W tych ciężkich dniach, gdy partię i naród spotkało nieszczęście, każdy człowiek radziecki z gorącym uczuciem przyjmuje słowa komunikatu rządowego: „Komitet Centralny i Rada Ministrów wyrażają przekonanie, że partia nasza i cały naród radziecki wykazała w tych ciężkich dniach największą jedność i zwartość, hart ducha i czujność, zdwoiła energię w budowie komunizmu w naszym kraju, jeszcze bardziej skupiła się wokół Komitetu Centralnego Partii Komunistycznej i Rządu Związku Radzieckiego”.

Jedność i zwartość, hart ducha i czujność — te wspaniałe cechy wychowali w naszym narodzie Lenin i Stalin, stworzona i wypiastowana przez nich bohaterska partia komunistów. I w fakcie, że szerokie masy ludowe posłady te niezwykłe wartościowe cechy — tkwi źródło wszystkich naszych epokowych zwycięstw, rekojmia pomyślnego marszu naszego kraju do komunizmu.

Realizując wspaniałe zadania postawione przez towarzysza Stalina, naród radziecki pod wypróbowanym kierownictwem partii pewnie i zdecydowanie kroczy naprzód do celu, który wskazuje nam towarzysz Stalin — do triumfu komunizmu w naszym kraju.

Biuletyn o stanie zdrowia J.W. Stalina w dniu 5 marca o godz. 2-ej

MOSKWA (PAP). — Agencja TASS ogłosiła następujący biuletyn o stanie zdrowia J. W. Stalina w dniu 5 marca 1953 r., godz. 2-ga czasu moskiewskiego:

W ciągu ubiegłej doby stan zdrowia J. W. Stalina pozostawał ciężki.

Wylew krwi do mózgu, do jego lewej półkuli, który nastąpił w nocy na 2 marca, na tle choroby nadciśnieniowej i miażdżycy, doprowadził poza prawostronnym porażeniem kończyn i utratą przytomności, do uszkodzenia pnia mózgowego połączonego z zaburzeniem ważnych czynności — oddychania i krwioobiegu.

W ciągu nocy na 4 marca trwały zaburzenia oddychania i krwioobiegu. Największe zmiany zaobserwowano w czynnościach oddychania: częstsze stały się objawy periodycznego oddechu (tzw. oddechu Cheyne-Stokesa). W związku z tym pogorszył się stan krwioobiegu i zwiększył się stopień niedotlenienia. Systematyczne podawanie tlenu, a także środków leczniczych, regulujących oddychanie oraz działalność serca i naczyń, stopniowo poprawiło nieznacznie stan i rano 4 marca zmniejszyły się nieco zaburzenia oddychania.

Później, w ciągu 4 marca, wznowiły się ciężkie zaburzenia oddychania. Częstość oddechu — 36 na minutę.

Ciśnienie krwi nadal było wysokie (maksymalne —

210 i minimalne — 110) przy tętnie 108 — 116 uderzeń na minutę, nieprawidłowym (niemiarowość na tle migotania). Serce powiększone w umiarkowanym stopniu.

Istotnych zmian w płucach jak również ze strony narządów jamy brzusznej w ciągu ubiegłej doby nie stwierdzono. W moczu wykryto białko i czerwone ciała krwi, przy normalnym ciężarze właściwym. Analiza krwi wykazała wzrost liczby białych ciałek krwi (do 17 tysięcy). Ciężkość rano i w ciągu dnia była podwyższona do 38,6 stopni.

Zabiegi lecznicze w ciągu 4 marca stosowano w postaci wdychania tlenu, podawania preparatów karnoforynych, kofeiny, strofantyny i glukozy. Powtórnie dokonano upustu krwi przy pomocy pijawek. W związku z podwyższoną ciepłotą i wysoką leukocytozą wzmocniono leczenie penicylinowe (stosowane w celach profilaktycznych od początku choroby).

W nocy z 4 na 5 marca stan zdrowia J. W. Stalina nadal pozostaje ciężki. Chory znajduje się w stanie soporu (głębokiej nieprzytomności). Nerwowa regulacja oddechu i działalność serca pozostają nadal silnie zakłócone.

Biuletyn o stanie zdrowia J.W. Stalina w dniu 5 marca o godz. 16-ej

MOSKWA (PAP). — Agencja TASS ogłosiła następujący biuletyn o stanie zdrowia J.W. Stalina w dniu 5 marca 1953 r., godzina 16 czasu moskiewskiego:

W ciągu nocy i pierwszej połowy dnia 5 marca stan zdrowia J. W. Stalina uległ pogorszeniu. Do poprzednich zaburzeń ważnych czynności mózgu dołączyły się ostre zakłócenia ze strony układu sercowo-naczyniowego. Rankiem 5 marca zaobserwowano w ciągu trzech godzin objawy ciężkiej niewydolności oddechowej, które z trudem poddawały się odpowiedniemu leczeniu. O godz. 8 rano wystąpiły objawy ostrej niewydolności układu sercowo-naczyniowego (zapaść); ciśnienie krwi spadło. Tętno uległo przyspieszeniu, wzrosła białkość. Pod wpływem specjalnych środków leczniczych objawy te zostały usunięte. Dokonany o godzinie 11 rano elektrokardiogram wykazał ostre zaburzenia krwioobiegu w tętnicach wieńcowych serca

z ogniskowymi zmianami w tyńnej ścianie serca (elektrokardiogram dokonany 2 marca zmian tych nie wykazywał). O godz. 11 min. 30 powtórnie nastąpiła ciężka zapaść, którą z trudem opanowano odpowiednimi zabiegami leczniczymi. Później zaburzenia sercowo-naczyniowe nieco ustąpiły, chociaż ogólny stan nadal pozostawał wyjątkowo ciężki.

O godz. 16 ciśnienie krwi: maksymalne — 160, minimalne — 110; tętno — 120 na min., niemiarowe, oddech — 36 na minutę, ciepłota — 37,8 stopni; leukocytoza 21 tysięcy.

Leczenie w chwili obecnej zmierza przede wszystkim do zwalczania zaburzeń oddychania i krwioobiegu, w szczególności wieńcowego.

Orzeczenie lekarskie o przebiegu choroby i o śmierci J. W. Stalina

MOSKWA (PAP). Agencja TASS opublikowała następujące orzeczenie lekarskie o przebiegu choroby i o śmierci J. W. Stalina.

W nocy na 2 marca nastąpił u J. W. Stalina wylew krwi do mózgu (do lewej półkuli) na tle choroby nadciśnieniowej i miażdżycy. W wyniku tego nastąpiło porażenie prawej połowy ciała i trwała utrata przytomności. Od pierwszego dnia choroby stwierdzono objawy zakłócenia oddychania na skutek upośledzenia czynności ośrodków nerwowych. Zaburzenia te wzmagaly się z dnia na dzień. Miały one charakter tzw. oddechu periodycznego z długimi przerwami (oddech Cheyne - Stokesa). W nocy na 3 marca zakłócenia oddechu zaczęły przybierać niekiedy groźny charakter. Od początku choroby stwierdzono również znaczne zmiany w układzie sercowo - naczyniowym, a mianowicie wysokie ciśnienie krwi. Przyspieszenie i zakłócenie rytmu tętna (niemiarowość na tle migotania) i rozszerzenie serca. W związku z postępującą niewydolnością oddechu i krwioobiegu już od 3 marca wystąpiły objawy niedotlenienia. Od pierwszego dnia choroby podniosła się ciepłota i wystąpiła wysoka leukocytoza, co mogło wskazywać na rozwój ognisk zapalnych w płucach.

Ostatniego dnia choroby, przy gwałtownym pogorszeniu się stanu ogólnego, zaczęły pojawiać się powtarzające się ataki ciężkiej, ostrej niewydolności sercowo - naczyniowej (zapaść). Badanie elektrokardiograficzne pozwoliło na stwierdzenie ostrego zakłócenia krwioobiegu w naczyniach wieńcowych serca

z utworzeniem się ogniskowych porażań mięśnia sercowego.

5 marca w drugiej połowie dnia stan chorego zaczął szczególnie szybko ulegać pogorszeniu: oddech stał się powierzchowny i bardzo przyspieszony, częstość tętna osiągnęła 140—150 uderzeń na minutę. Wypiętnienie tętna obniżyło się. O godz. 21 minut 50 wśród objawów narastającej niewydolności sercowo-naczyniowej i oddechowej, J. W. Stalin zmarł.

Minister ochrony zdrowia ZSRR — A. F. TRE-
TIAKOW

Szef zarządu leczniczo-sanitarnego Kremia —
I. I. KUPERIN

Naczelny internista ministerstwa ochrony zdrowia
ZSRR — profesor P. E. LUKOMSKI

Rzeczywisty członek Akademii Nauk Medycznych
— profesor N. W. KONOWAŁOW

Rzeczywisty członek Akademii Nauk Medycznych
— profesor A. L. MIASNIKOW

Rzeczywisty członek Akademii Nauk Medycznych
— profesor E. M. TAREJEW

Członek — korespondent Akademii Nauk Medycznych
— profesor I. N. FILIMONOW

Professor I. S. GLAZUNOW

Professor R. A. TKACZEW

Docent W. I. IWANOW-NIEZNAMOW

Komunikat Rady Ministrów ZSRR i Komitetu Centralnego KPZR

Rada Ministrów Związku Socjalistycznych Republik Radzieckich i Komitet Centralny Komunistycznej Partii Związku Radzieckiego postanowiły:

Dla zorganizowania pogrzebu Przewodniczącego Rady Ministrów Związku Socjalistycznych Republik Radzieckich i Sekretarza Komitetu Centralnego Komu-

nistycznej Partii Związku Radzieckiego Generalissimusa Józefa Wissarionowicza Stalina utworzyć komitet w składzie tow. tow.: N. S. CHRUSZCZOW (przewodniczący), L. M. KAGANOWICZ, N. M. SZERWENIK, A. M. WASILEWSKI, N. M. PIEGOW, F. A. ARTIEMIEW, M. A. JASNOW.

Komunikat Komisji dla zorganizowania pogrzebu Przewodniczącego Rady Ministrów ZSRR i Sekretarza KG KPZR Józefa Wissarionowicza Stalina

Trumna ze zwłokami Józefa Wissarionowicza Stalina wystawiona będzie w sali kolumnowej Domu Związków,

Termin odostępnienia sali kolumnowej Domu Związków podany zostanie do wiadomości oddzielnie.

Do robotników, chłopów i inteligencji pracującej! Do kobiet polskich i młodzieży! Do żołnierzy polskich! Do narodu polskiego!

TOWARZYSZE I OBYWATELE!

Cała postępową ludzkość z najwyższym bólem przyjęła tragiczną wieść o zgonie największego człowieka naszych czasów — Józefa Stalina.

Wraz z narodami Związku Radzieckiego szczególnie głęboko i boleśnie przeżywa ten wielki cios naród polski, który towarzyszywi Józefowi Stalinowi zawdzięcza swe wyzwolenie z ponurej hitlerowskiej niewoli, swe odrodzenie, odzyskanie przastarych ziem polskich, utrwalenie swej niepodległości.

Masy pracujące Polski wiedzą, że ich historyczne przeobrażenia społeczne, wyzwolenie z jarzma obszarników i kapitalistów, zdobycie władzy przez lud pracujący i umocnienie państwa ludowego, olbrzymie osiągnięcia w budowie nowego życia — wiążą się nierozdzielnie z braterską pomocą narodów radzieckich, z serdeczną troską i ojcowską opieką wodza i genialnego nauczyciela mas pracujących całego świata, wielkiego przyjaciela naszego narodu — Józefa Stalina.

W tej ciężkiej chwili z największą mocą odczuwamy serdeczną i nierozdzielną więź narodu polskiego z wielkim krajem radzieckim.

W tej ciężkiej chwili głębiej niż kiedykolwiek odczuwamy niezwykłą siłę i wartość całego światowego obozu pokoju, którego natchnieniem był, jest i będzie Józef Stalin.

Mocniejsza niż kiedykolwiek jest nasza spójna idea i braterstwo w walce o pokój, wolność narodów i socjalizm, której wzór daje nam wielka bohaterska partia Lenina i Stalina.

Komitet Centralny Polskiej Zjednoczonej Partii Robotniczej, Rada Ministrów i Rada Państwa

stwa Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej wzywają masy pracujące i cały naród polski do złożenia hołdu nieśmiertelnemu wodzowi ludu pracującego całego świata.

Wcielając w życie jego nauki, wzmacniamy nieustannie zwartość, siłę i jedność naszego narodu w walce o pokój i socjalizm!

Codzienną twórczą i ofiarną pracą rozwijamy naszą planową gospodarkę narodową — podstawę wzrostu dobrobytu i kultury całego ludu pracującego!

Otoczajmy troską i miłością Wojsko Polskie — wierną straż naszych granic i wolności naszej ojczyzny!

Wzmacniamy nieustannie czujność wobec wszelkich nikczemnych zakusów imperialistycznych podżegaczy wojennych — wrogów Polski!

Pomnażajmy siły naszego państwa ludowego — ostojej naszej niepodległości, a zarazem ważnego i niezłomnego ognia światowego obozu pokoju, którego sztandarem jest Stalin!

Z imieniem Stalina, uzbrojeni w jego naukę, łamiąc opór wrogów i zacieśniając więź braterstwa z narodami ZSRR kroczyliśmy zwycięsko naprzód pod przewodnictwem klasy robotniczej i jej partii do ugruntowania naszej niepodległości, pokoju i socjalizmu!

Komitet Centralny
Polskiej Zjednoczonej Partii Robotniczej
Rada Ministrów
Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej
Rada Państwa
Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej
Warszawa, dnia 6 marca 1953 r.

Martin Andersen Nexø

Stalin

Wielkość i szczęście Związku Radzieckiego wynikły stąd, że u steru jego stanęli dwaj działacze światowej miary: Lenin i Stalin. Obaj przyszedł w odpowiedniej chwili. Jeden zastąpił drugiego jak syn ojca. Ale żaden z nich nie spadł z nieba; wyrósł on z proletariatu światowego, jak żywe uosobienie jego najlepszych sił.

Wielkość Stalina tak jak i Lenina, polega na tym, że osoba jego jest jakby ostoją dla uciśnionych całego świata, a źródłem niepokoju i trwogi dla bogaczy. Lenin i Stalin należą do ludzkości, do jej żywotnej, twórczej części, pragnącej zbudować nowy, lepszy świat. Imię Stalina ze cziłą wymawiają pokrzywieni i uciśnieni, przeklinają je wyzyskiwacze.

Stalina jak Lenina cechuje przede wszystkim skromność i jednokowy, przyjacielski stosunek do wszystkich, nawet najmniej znaczących ludzi.

Stalin — to towarzysz, każdy człowiek ZSRR patrzy na niego jak na towarzysza i oczywista, że jak do towarzysza się do niego odnosi. Wielu robotników może opowiedzieć o tym, jak ich Stalin przyjmował — nie po to, żeby wyciągnąć do nich koniuszki palców i zbyć kilkoma nic nie znaczącymi słowami, lecz po to, żeby omawiać z nimi zagadnienia pracy.

— Zawsze jest poinformowany o wszystkim dokładnie — mówią robotnicy. — Nie oszukasz go. Wspomniał z niego człowiek pod każdym względem. Zawsze ma czas dla ludzi, choć przecie sam chodzi koło wszystkich spraw. Aż dziw, jak on temu może podobać.

Istotnie musi Stalin posiadać bezgraniczną zdolność do pracy, żeby znajdować czas dla tak wielkiej liczby ludzi. Kiedyś, kilka lat temu, przyjechałem do Moskwy, zatrzymałem się w hotelu razem z 30-ma czy 40-ma stachanowcami, którzy przybyli tu ze wszystkich krańców ZSRR, żeby zwieńczyć stolicę i złożyć sprawozdanie ze swej pracy. Zaproszono ich na Kreml i przyjęto bardzo uroczysto. Opowiadali później o tym z gorącymi od uniesienia oczami.

Stalin — to towarzysz każdego robotnika. A jednocześnie przewyższa on o głowę wszystkich najwybitniejszych przedstawicieli burżuazji światowej. Obecna sytuacja międzynarodowa jaszkrawo świadczy o jego powadze jako działacza politycznego. Pod mądrym kierownictwem Stalina urzeczywistnia się w Związku Radzieckim przastare marzenia pokrzywionych o życiu bez panów i sług, bez wyzyskiwaczy i wyzyskiwanych. W starych sagach ludowych dźwięczy skarga słacza Hansa, który służył czarodziejom i wiedźmom zdo bywa dla nich bogactwa a sam głoduje. W jednej z tych sag jest mowa o cudownym kotle, w którym można ugotować tyle zupy ile się chce, trzeba tylko znać czarodziejskie słowo.

Marks znał to słowo. Marzenia przekuwał w rzeczywistość, a u podstaw jej położył zasady nauki i wskazał spragnionym życia masom właściwą drogę i taktykę.

Lenin wypełnił wielkie zadania założenia pierwszego państwa socjalistycznego na podstawach nauki Marksa, a Stalin uczy lud Związku Radzieckiego pracy dla własnego dobra. Marks Engels, Lenin i Stalin: co za wspaniała grupa. Dług wdzięczności, jaki zaciągnęła ludzkość u tych czterech budowniczych nowego świata, wciąż rośnie.

Przed Stalinem stanęło trudne zadanie budowy nowego społeczeństwa trzeba było stworzyć nowe, godne człowieka życie. Na drodze wyrastały olbrzymie przeszkody. Trzeba było ogromnej mądrości i dobroci, by wypełnić to zadanie. Musiał pracować jak święty Laurencjusz w bajce, z kielnią w jednej ręce, z młotem w drugiej, ponieważ żli czarodzieje próbowali zburzyć nocą wszystko, co zbudował za dnia. Ale budowa rośnie z każdym dniem. Wznosi się coraz wyżej twierdzą człowieczeń-

stwa, o której marzono przez tysiąclecia i która teraz nareszcie staje się rzeczywistością.

We wszystkich krajach świata oczy mas zwracają się w stronę Związku Radzieckiego. Tych mas, wśród których wielu jest jeszcze nieufnych, ciągle bowiem na każdym kroku ich oszukują, i trudno im uwierzyć, że tym razem to nie oszustwo. Siły przeszłości robią wszystko co mogą, by ścieć nieufność.

Lecz liczba tych, którzy wierzą w nowe życie, wyraża się w setkach milionów. Na tym tle wyraźna postać Stalina szczerze oddana wszystkim najpiękniejszymi cechami człowieka pracy, lecz w największym wymiarze. Silny i prosty, mądry i wrażliwy, przewidujący i ofiarny — jest niedoścignionym wzorem dla każdego produkującego robotnika, dla całej postępowej ludzkości.

Przyszłość należy do ideałów, które najpiękniejszym wcieleniem jest Stalin. Setki milionów ludzi na całym świecie myślą o nim z uczuciem najgłębszej wdzięczności.

przełożył Jerzy Piudowski

Władysław Broniewski

Słowo o Stalinie

(fragment)

Milliony ludzi Związku Rad i krajów idących drogą socjalizmu tworzą świat nowy, niosąc w sercach i na ustach imię: STALIN.

Ludowa armia chińska wypędza ze swego kraju przemoc obcą i niewolę pieniądza i kroczy naprzód z imieniem STALINA.

W Vietnamie, Burmie, na Wyspach Malajskich bojownicy wolności, niepodległości i sprawiedliwości walczą przeciw kolonizatorom wołając: STALIN!

Górnicy francuscy trwają w strajkach i wyciągają głonie na wschód z okrzykiem: STALIN!

Do Komitetu Centralnego Komunistycznej Partii Związku Radzieckiego
Do Rady Ministrów Związku Socjalistycznych Republik Radzieckich
Do Prezydium Rady Najwyższej ZSRR
Moskwa

Drozy towarzysze i przyjaciele!

Łączymy się z Wami w bólu i żalobie z powodu zgonu ukochanego naszego wodza i nauczyciela natchnionego kontynuatora nieśmiertelnej nauki Marksa, Engelsa i Lenina, genialnego budowniczego komunizmu, niesłomnego chorążego światowego obozu pokoju, wielkiego przyjaciela narodu polskiego, któremu masy pracujące Polski zawdzięczają swe wyzwolenie z jarzma niewoli narodowej i społecznej.

Nieśmiertelne życie i dzieło towarzysza Stalina będzie dla narodu polskiego natchnieniem i gwiazdą przewodnią w codziennej pracy i walce o zbudowanie nowego ustroju socjalistycznego, będzie sztandarem w walce o zwycięstwo idei pokoju, postępu i wolności wszystkich pracujących na całym świecie.

Skupieni w zwartych i czujnych szeregach pod sztandarem największego bojownika i geniusza współczesnej epoki — Józefa Stalina ślubujemy dochować wierności jego naukom, strasce niezłomnie zasad internacjonalizmu i solidarności wszystkich ludzi pracy, stać na straży praw i zdobyczy ludu, których niezłomną i niezawodną rękodźnią jest wieczysta przyjaźń i braterstwo ze Związkiem Radzieckim.

Zapewniamy Was, towarzysze i przyjaciele, że naród polski nie będzie oszczędził sił, aby zwiększać i wzbogacać swój twórczy wkład do wspólnej walki o realizację wiecznych ideałów, nauk i wskazówek Wielkiego Stalina.

W imieniu Komitetu Centralnego
Polskiej Zjednoczonej Partii Robotniczej,
Rady Ministrów i Rady Państwa Polskiej
Rzeczypospolitej Ludowej
BOLESŁAW BIERUT
ALEKSANDER ZAWADZKI

Jerzy Putrament

List do Stalina

Jeszcze w oczu nam lyskał
artyleryjski tomot,
jeszcze z pożaru w miastach
mur rozpalony nie ostygł,
jużśmy rumowiska
bili spadłem i łomem,
pole plewili z chwastów,
ramieniem dźwigał mosty.

Twoja to dłoń na mapie
z Bugu przez Wisłę na Szczecin
kreśliła czerwone strzały,
którymi wolność nadciągnie.
Twój to nam kraj dał najpierw:
sny nie smączone dźwiękiem,
sądom rumieniec dojrzały,
pociągom zielone ognie.

Ten wyklął nas i potępił,
tamten bombą zagrażał,
nocą w plecy zwa węgla
strzelał obcy najmłodszy.
My, saccinawszy się,
pot oclerając z twarzą,
rąballimy bryły węgla,
po minach śliśmy żyto.

Twoje dały nam słowa
drogę i wiarę w siebie.
Twój naród pokazał, jak ujął
kraj w ręce twarde i proste.
Umiemy serca hartować,
słabość uczymy się łamać,
robotnik domy buduje,
robotnik zbuduje Polskę.

Im własną niemocą małeć,
nam w trudzie i bólu rosnąć.
Ziemia rozdarta na dwoje
czyją przyszłość ogłasza?
Patrzmy śmieciej i dalej
w twarz nadehodażym wlosnom.
Wielkie jest życie. Twoje
zwycięstwo i nasza.

